

ЛІЗИНГОВІ ВІДНОСИНИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Фрідріх І. – ст.2 курсу.

Науковий керівник – викладач Гріщенко І.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

На даному етапі розвитку економіки залишається актуальною проблема забезпечення сільськогосподарських підприємств основними технічними засобами. У такій ситуації сільськогосподарські підприємства вимушені залучати сторонні організації для виконання основних технологічних операцій. Сучасний арсенал форм та інструментів запровадження інновацій виділяє такий інструмент кредитно-фінансового обслуговування як лізинг. Він полегшує доступ споживача до передової техніки. Однією з актуальних проблем аграрного сектору вітчизняної економіки є забезпечення сільськогосподарських товаровиробників технічними засобами. З часу набуття Україною незалежності, стан забезпеченості сільськогосподарських підприємств технікою з року в рік погіршувався.

При аналізі теми, що досліджується, ми спиралися на досягнення сучасної економічної науки в галузі організації та розвитку лізингових відносин, які висвітлені у роботах відомих вітчизняних і зарубіжних вчених - економістів: Н. Внукової, В. Газмана, П. Гайдуцького, В. Горемікіна, О. Грищенка, М. Дем'яненка, В. Івашкіна, Н. Кобатової, В. Кузьміна, Д. Лелецького, М. Лобаса, І. Луціва, В. Лященко, В. Кочеткова, В. Міщенко, О. Ольховікова, В. Овчинникова, Г. Підлесецького, Л. Прилуцького, П. Саблука, О. Слав'янської, Ю. Сосюрко, С. Чекмарьової, Х. Шпітлера та інших науковців.

Для вирішення проблем в аграрному секторі потрібне кількісне і якісне оновлення матеріально-технічної бази, запровадження нової техніки, технологій та організації виробництва. В даних умовах, що склалися, найпривабливішим інструментом залучення інвестиційних ресурсів може стати лізинг. Саме він зможе певною мірою забезпечити сільськогосподарських товаровиробників технічними засобами в найкоротші строки.

Застосування лізингових відносин в аграрному секторі України ставить перед економічною наукою низку складних проблем, які потребують поглибленого наукового дослідження та практичного вирішення.

Формування розвитку лізингових відносин в аграрному секторі сприятиме забезпеченню нових конкурентних позицій підприємств АПК у трансформаційному періоді становлення ринкових відносин. Важливість проблеми впровадження лізингових відносин у вітчизняному сільському господарстві, недостатній рівень її вивчення та розробки в умовах переходу України до ринкових відносин, необхідність дослідження теоретико-методичних основ лізингу, формування організаційно-економічного механізму лізингових операцій для активізації інвестиційного процесу в аграрній сфері України, визначення шляхів удосконалення його

організації і механізмів функціонування зумовила актуальність вибору теми дослідження.

Одним з актуальних питань аграрного сектору економіки України, які нині стоять перед сільськогосподарськими виробниками є необхідність поповнення та поліпшення їх технічної бази. У процесі дослідження виявлено, що проблемою забезпечення технікою сільськогосподарських товаровиробників являється дефіцит фінансових ресурсів, який є наслідком істотного послаблення матеріально-технічної бази, руйнування економічних основ її оновлення і розвитку.[2]. У результаті загрозливий стан склався з активною частиною основних засобів - технічним парком сільськогосподарських машин. Парк тракторів, комбайнів, інших технічних засобів за період з 1989 по 2015 роки значно скоротився.[1].

Окрім цього, позитивні наслідки лізингу відзначаються і на країні, в якій здійснюються лізингові операції:

- розширення кола потенційних інвесторів, оскільки в лізинговій угоді беруть участь щонайменше три сторони – продавець-виробник, покупець (лізингова компанія) і користувач лізингового активу (лізингоотримувач). Також учасниками лізингової операції можуть бути банки, страхові компанії та інші інституціональні інвестори;

- розподіл ризиків лізингового проекту між всіма учасниками угоди;

- в умовах становлення ринкової економіки та дефіциту фінансових ресурсів ставка позичкового відсотку не може бути низькою, тому використання лізингу стає більш прийнятним;

- лізинг переорієнтовує кредитну діяльність на потреби виробництва і дозволяє здійснювати виробничі інвестиції в умовах високих темпів науково-технічного прогресу, а також при високій ставці позичкового капіталу.

Але, попри ряд переваг лізинг має певні недоліки:

- підвищення складності організації через велику кількість учасників;

- лізингові платежі за фінансовим лізингом сплачуються протягом всього терміну дії договору, навіть якщо науково-технічний прогрес робить лізингове обладнання морально застарілим;

- при міжнародному мультивалютному фінансовому лізингу підвищується ступінь валютного ризику, який переходить від одного до іншого учасника лізингових відносин.

Проаналізувавши переваги та недоліки лізингових відносин ми можемо відмітити, що позитивних моментів притаманних лізингу, набагато більше, а при державній підтримці лізинг стане ще привабливішим, оскільки він виступає як економічний важіль безперервного кругообігу капіталу.

Література

- 1.Беліков О. Лізинг і його правове регулювання у вітчизняному законодавстві // Юридичний журнал .- 2008. - №5 (71). – С.103-108.
- 2.Оновлення матеріально-технічної бази сільськогосподарських підприємств України через механізм фінансового лізингу/ М.О.Сичова, Н.О.Шевченко// Економіка АПК – 2009.№11 – С.31-33.